

**ZAGADNIENIA
PLANOWANIA PRACY
KOMITETÓW WYKONAWCZYCH
REJONOWYCH I MIEJSKICH RAD
DELEGATÓW
LUDU PRACUJĄCEGO**

Na podstawie materiałów obwodu leningradzkiego

napisał

G. I. PIETROW

kandydat nauk prawnych

BEZPŁATNY DODATEK do N-ru 1 (259) DWUTYGODNIKA „RADA NARODOWA”

W A R S Z A W A

1 9 5 4

XIX Zjazd KPZR zajął od wszystkich społecznych i państwowych organizacji dalszej poprawy pracy organizacyjnej. Partia wskazuje, że po wytknięciu prawidłowej linii politycznej praca organizacyjna decyduje o wszystkim, a najważniejszy w pracy organizacyjnej jest dobór kadr i kontrola wykonania. Za wypełnienie zadań postawionych przez piątą sesję Rady Najwyższej ZSRR i przez plenum KC KPZR, które się odbyło na początku września 1953 r., ponoszą wielką odpowiedzialność rady terenowe, szczególnie zaś za wzrost produkcji przedmiotów powszechnego użytku, za szybki rozwój przemysłu lekkiego i konsumpcyjnego i za potężny wzrost socjalistycznej gospodarki rolnej.

Jednym z ważniejszych zadań organizacyjnych jest planowość w pracy państwowych i społecznych organizacji, w szczególności w pracy komitetów wykonawczych terenowych rad delegatów ludu pracującego. Terenowe organy władzy państwowej kierowane przez KPZR mobilizują polityczną i produkcyjną aktywność szerokich mas pracujących do budownictwa komunistycznego.

Komitety wykonawcze rad terenowych działają na podstawie właściwie zestawionych i konkretnych planów. Plany pracy terenowych komitetów wykonawczych, w szczególności rejonowych i miejskich rad delegatów ludu pracującego, odgrywają bardzo wielką rolę organizacyjną w ich kierowniczej działalności. „Prawidłowo kierować — pisał J. W. Stalin — to znaczy: po pierwsze, znaleźć prawidłowe rozwiązanie zagadnienia, a prawidłowego rozwiązania mas, które na własnych plecach odczuwają rezultaty naszego kierownictwa; po drugie, organizować wykonanie prawidłowego rozwiązania, czego jednak nie można zrobić bez bezpośredniej pomocy ze strony mas; po trzecie, organizować kontrolę wykonania tego rozwiązania, czego znowu nie można zrobić bez bezpośredniej pomocy mas“.

Planowość w pracy przyczynia się do realizacji każdego ze wskazanych elementów prawidłowego kierownictwa: prawidłowego rozstrzygnięcia, organizacji wykonania podjętych decyzji i kontroli ich wykonania. Ona pomaga umacniać więź organów kierowniczych z szerokimi masami pracującymi.

Jednym z podstawowych wymagań prawidłowego kierownictwa jest przewidywanie; żeby kierować, trzeba przewidywać. Planowość, skrupulatne i w odpowiednim czasie przemyślenie możliwości w wielu wypadkach pomaga przewidywaniu, co jest niezbędnym elementem kierownictwa.

Planowość w pracy terenowych organów władzy państwowej przyczynia się do powodzenia ich działalności we wszystkich dziedzinach budownictwa komunistycznego.

Ważnym wymaganiem prawidłowego kierowania jest umiejętność określenia tego, co jest zasadnicze, decydujące w danym okresie, nierozpraszanie się w pracy, niegubienie się w drobiazgach. Prawidłowo opracowany plan pracy komitetu wykonawczego ułatwia określenie podstawowego ogniw na ten lub inny okres czasu, pozwala zwrócić szczególną uwagę na zasadnicze w danym okresie czasu zagadnienia gospodarcze i kulturalne.

Planowość w pracy umożliwia ocenę, rozwiązanie we właściwym czasie podstawowych zagadnień, organizowanie wykonania powyższych decyzji i wprowadzenie kontroli ich wykonania. Zabezpieczenie w odpowiednim czasie rozwiązywania zagadnień, wykonania i kontroli wykonania często decyduje o powodzeniu sprawy. Szczególnie znaczenie ma dość wczesne rozważenie i rozwiązanie spraw związanych z określonymi porami roku, tj. tzw. spraw sezonowych (np. przygotowania do siewu, początek roku szkolnego). Opóźnienia w rozwiązywaniu takich zagadnień wybitnie ujemnie odbijają się na rozwoju gospodarczym i kulturalnym.

Planowość pracy niezbędna jest do starannego przygotowania i przeprowadzenia sesji rad delegatów ludu pracującego.

Wielkie znaczenie ma planowość w zabezpieczeniu kolegiałności w pracy komitetów wykonawczych. Komitet wykonawczy jest organem kolegiałnym periodycznie zwoływanym w celu rozważenia i rozwiązania zagadnień wchodzących w jego zakres działania. Prawidłowy plan jego pracy przyczynia się do regularności zwoływania posiedzeń i do aktywnego udziału wszystkich członków komitetu wykonawczego w rozstrzyganiu problemów. Planowość w pracy komitetów wykonawczych terenowych rad odgrywa bardzo wielką rolę w zorganizowaniu pracy podporządkowanych im jednostek. Postawienie w planie podstawowych, węzłowych zagadnień gospodarczych i kulturalnych określa główne kierunki pracy organów podporządkowanych radzie i komitetowi wykonawczemu.

Planowość przyczynia się do polepszenia całej działalności terenowej rady, jej komitetu wykonawczego, wydziałów i oddziałów, stałych komisji itd. Plan pomaga skoncentrować uwagę tych orga-

nów na decydujących, głównych zagadnieniach dalszego rozwoju gospodarczego i kulturalnego w terenie.

Planowość przyczynia się również do polepszenia kierowania komitetami wykonawczymi szczebla niższego przez komitety wykonawcze szczebla wyższego. Komitety wykonawcze wyższego szczebla kontrolują jakość pracy komitetów wykonawczych niższych stopni, wskazują braki w planach i w ich wykonaniu. Wskazanie przez komitety wykonawcze wyższego szczebla braków w planowaniu pomaga komitetom wykonawczym niższego szczebla zapobiegać niedomaganiom w pracy.

Planowość ułatwia gramadzenie, analizę i upowszechnienie doświadczeń pracy rad. Planowość pracy stanowi zatem jeden z podstawowych warunków powodzenia w organizowaniu skomplikowanej i różnorodnej działalności terenowych organów władzy państwowej. Wszystko to podkreśla konieczność ścisłego przestrzegania planowości w pracy.

Zapewnienie powodzenia w pracy zależy w dużym stopniu od przygotowania planu. Im głębiej plan jest przemyślany, im staranniej i konkretniej opracowany, tym większy wpływ organizacyjny wywiera on na pracę. Jeżeli plan nie jest dostatecznie przemyślany, jeśli jest zestawiony w pośpiechu, to będzie miał znaczenie tylko formalne.

Treść planów

Treść planu określa wskazania KPZR, kierowniczej i przewodniej siły radzieckiego społeczeństwa.

Uchwały XIX Zjazdu KC KPZR, a także terenowych organów partyjnych, są głównymi, podstawowymi dyrektywami określającymi treść planów pracy wszystkich społecznych i państwowych organizacji, w szczególności planów pracy terenowych rad delegatów ludu pracującego i ich komitetów wykonawczych.

Wytyczne co do opracowania planów pracy komitetów wykonawczych dają też akty nadrzędnych centralnych i terenowych organów radzieckiego państwa socjalistycznego. Wpływa to z zasady centralizmu demokratycznego leżącego u podstawy organizacyjnej struktury radzieckiego państwa socjalistycznego, z obowiązywania aktów państwowych organów wyższego stopnia wobec organów niższego stopnia, co prawnie utrwalone zostało w Konstytucji ZSRR i w konstytucjach republik związkowych i autonomicznych.

Przy układaniu planów swej pracy komitety wykonawcze terenowych rad delegatów ludu pracującego opierają się również na

ustalonych planach rozwoju gospodarki narodowej i włączają do planów pracy zagadnienia: wypływające z dalszego rozwoju gospodarczego i kulturalnego. Planowość w pracy komitetów wykonawczych terenowych rad, w szczególności w zwoływaniu sesji rad, posiedzeń komitetów wykonawczych, w przeprowadzaniu organizacyjno-masowych przedsięwzięć, stanowi konieczny warunek wykonania zadań rozwoju gospodarki i kultury każdego kraju, obwodu, okręgu, rejonu, miasta, osady i wsi.

Przy układaniu i zatwierdzaniu planów pracy komitety wykonawcze terenowych rad opierają się też na dyrektywach wyborców dla delegatów rad terenowych i włączają do planów zagadnienia, niezbędne do wykonania tych dyrektyw. Ten stosunek do wniosków wyborców wypływa z rzeczywistego demokratyzmu państwa radzieckiego, z zasady aktywnego udziału szerokich mas ludowych w rządzeniu państwem.

Przy układaniu planów pracy bierze się pod uwagę swoje, miejscowe warunki rozwoju gospodarki każdego obwodu, rejonu, miasta itd. Plany pracy układa się na podstawie analizy stanu organizacyjnego rady i jej komitetu wykonawczego, analizy braków i powodujących je przyczyn.

Doświadczenie w pracy rejonowych i miejskich rad delegatów ludu pracującego i ich komitetów wykonawczych wskazuje, że najbardziej celowe jest układanie planów pracy na kwartał. Plan pracy ułożony na krótszy okres czasu nie może dać należytej perspektywy w pracy i nie daje koniecznego okresu czasu na terminowe i staranne przygotowanie się do rozwiązania i wykonania włączonych do planu zagadnień. Komitet Wykonawczy Rady Delegatów Ludu Pracującego Rejonu Kapszyńskiego obwodu leningradzkiego układał na początku 1952 roku miesięczne plany pracy, jednak w praktyce okazało się, że są one mało istotne. Przy układaniu natomiast planu pracy na okres dłuższy niż trzymiesięczny jest rzeczą niemożliwą przewidzieć wszystkie konkretne zagadnienia i zadania, które należy włączyć do planu pracy. Trzymiesięczny okres daje właściwą perspektywę w pracy organizacyjnej i pozwala przewidzieć w planie podstawowe konkretne zadania.

Praktyka budownictwa radzieckiego ustaliła, że najbardziej celowy jest podział planu pracy na trzy działy: dział dotyczący prac sesji rady delegatów ludu pracującego, dział dotyczący prac komitetu wykonawczego na posiedzeniach i dział dotyczący pracy organizacyjno-masowej.

W planach pracy wykazuje się terminy sesji rad delegatów ludu pracującego, terminy posiedzeń komitetów wykonawczych i terminy czynności związanych z pracą organizacyjno-masową,

a także konkretne zagadnienia wnoszone na sesje rad i na posiedzenia komitetów wykonawczych oraz zagadnienia pracy organizacyjno-masowej.

W planach wskazuje się również referentów i koreferentów zagadnień włączonych do planów, organizacje i osoby wciągane do przygotowania tych zagadnień, a także osoby odpowiedzialne za ich przygotowanie lub zorganizowanie pracy masowej

Planowanie pracy rady na sesjach

Przy planowaniu sesji terenowych rad delegatów ludu pracującego obowiązuje konkretne wskazanie zagadnień przedstawianych radzie pod obrady. W praktyce zdarzają się niekiedy wypadki podawania w planach pracy tylko terminów sesji. Na przykład plan pracy Rady Rejonowej w Krasnosielsku na I kwartał 1952 roku przewidywał zwołanie dwóch sesji: 15 — 20 stycznia i 10 — 20 marca. Terminy sesji były tylko w przybliżeniu określone, a zagadnienia, które miano postawić na sesjach, w planie w ogóle nie były przewidziane. Takie plany nie mogą dać praktycznej korzyści, ponieważ dobre przygotowanie sesji rady możliwe jest tylko przy konkretnym wskazaniu zagadnień, które będą postawione na sesji.

Sesje są podstawową formą pracy rad delegatów ludu pracującego. Rady decydują na sesjach o ważniejszych zagadnieniach wchodzących w zakres ich kompetencji. Rejonowe i miejskie rady delegatów ludu pracującego wybierają na sesjach komitety wykonawcze, zatwierdzają kierowników wydziałów i oddziałów komitetów wykonawczych, wyłaniają stałe komisje, zatwierdzają plany budownictwa kulturalnego i gospodarczego, rejonowe i miejskie budżety, decydują o zagadnieniach związanych z zabezpieczeniem porządku państwowego i ochroną praw obywateli, a także rozważają i uchwalają inne ważniejsze sprawy rozwoju gospodarki i kultury w rejonie i w mieście, wysłuchują sprawozdań z pracy komitetów wykonawczych, stałych komisji, a także wydziałów i oddziałów komitetów wykonawczych. Na przykład plany pracy Komitetu Wykonawczego Słancewskiej Rady Rejonowej przewidywały zwołanie sześciu sesji przeznaczonych na omówienie następujących zagadnień: I sesja 8 lutego — sprawozdanie z pracy komitetu wykonawczego w r. 1951, II sesja 3 marca — 1) przygotowanie kołchozów i MTS do siewów wiosennych, 2) sprawozdanie z pracy komisji finansowo-budżetowej, III sesja 9 maja — wykonanie rejonowego budżetu za 1951 rok i zatwierdzenie budżetu na 1952 rok, IV sesja 20 czerwca — przebieg wiejskiego i kołchozowego budownictwa w rejonie, V sesja 1 sierpnia — wykonanie

państwowego planu rozwoju i podwyższenia produkcji hodowlanej, VI sesja 28 listopada — 1) kulturalno-bytowa i lekarska obsługa ludności rejonu, 2) sprawozdanie z pracy wydziału handlu rejonowego komitetu wykonawczego.

Podane wyliczenie obejmuje ważniejsze zagadnienia gospodarcze i kulturalne rejonu, choć rozumie się nie zawiera wszystkich problemów wchodzących w zakres działania rady rejonowej. Za brak należy uważać, że w pierwszym półroczu planowano zwołanie czterech sesji Słancewskiej Rady Rejonowej, a w drugim półroczu tylko dwóch. Periodyczność zwoływania sesji jest ważnym elementem planowania pracy. Trzy lub czteromiesięczne przerwy w zwoływaniu sesji rad rejonowych są bez wątpienia zjawiskiem ujemnym.

Plany pracy komitetów wykonawczych innych rejonowych rad delegatów ludu pracującego obwodu leningradzkiego przewidywały w roku 1952 i w pierwszym i drugim kwartale roku 1953 omówienie na sesjach wielu innych ważnych zagadnień budownictwa gospodarczego i kulturalnego oraz pracy organizacyjnej.

Miejskie rady delegatów ludu pracującego rozpatrują również na sesjach ważniejsze zagadnienia wchodzące w zakres ich działania.

Miejska Rada Delegatów Ludu Pracującego w Moskwie omawiała na sesjach takie zagadnienia, jak stan remontów i eksploatacji domów mieszkalnych, sprawozdanie wydziału o pracy instytucji kulturalno-oświatowych, zwiększenie wytwórczości i polepszenie jakości towarów powszechnego użytku przez przemysł terenowy i spółdzielczy i wiele innych spraw.

Miejska Rada Delegatów Ludu Pracującego w Leningradzie rozpatrywała następujące zagadnienia rozwoju gospodarki i kultury: zabezpieczenie wykonania planów remontu, polepszenie utrzymania funduszu mieszkaniowego, rozszerzenie doboru i polepszenie jakości towarów powszechnego użytku, wykonanie budżetu za 1951 rok i zatwierdzenie budżetu miasta na 1952 rok, wyniki nauczania w roku szkolnym 1951/52, sprawę polepszenia pracy naukowo-wychowawczej w szkołach Leningradu w roku szkolnym 1952/53, przygotowanie miejskiej gospodarki do zimy, zagadnienie dalszego rozwoju handlu i żywienia zbiorowego, pracę stałej komisji handlu, sprawozdanie Komitetu Wykonawczego Miejskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego w Leningradzie z wykonania planu na 1952 rok, plan rozwoju gospodarki miejskiej na 1953 rok i inne zagadnienia.

Komitety wykonawcze wielu terenowych rad delegatów ludu pracującego praktykują stawianie na sesjach rad sprawy wykona-

nia uchwał podjętych na poprzednich sesjach, wykorzystanie krytycznych uwag wniesionych na sesjach przez delegatów. Stawianie takich zagadnień przyczynia się do dalszego rozwoju aktywności delegatów i na sesjach, i w codziennym wykonywaniu obowiązków.

W planowaniu prac sesji poszczególnych rad rejonowych spotyka się jednak i istotne braki.

Niektóre komitety wykonawcze nie planują stawiania na sesjach rad rejonowych sprawy pracy organizacyjno-masowej, w szczególności sprawozdań stałych komisji, co należy zaliczyć do istotnych braków w planach pracy.

Przy układaniu planów zwoływania sesji rad miejskich delegatów ludu pracującego i rad rejonowych w miastach nie zawsze bierze się pod uwagę konkretne, swoiste warunki rozwoju miejscowego przemysłu, miejskiej gospodarki i rozwoju kulturalnego.

Planowanie pracy komitetu wykonawczego

Wiele zagadnień gospodarczych i kulturalnych, a także wiele zagadnień organizacyjnych odnosi się do drugiej części planu pracy dotyczącej komitetu wykonawczego.

Wiele komitetów wykonawczych układając plan wyznacza na posiedzenia określone dni tygodnia. Pomaga to nie tylko w planowaniu pracy samego komitetu wykonawczego, ale i podległych mu komitetów wykonawczych i związanych z nim organizacji. Na posiedzenia komitetów wykonawczych rad rejonowych i miejskich delegatów ludu pracującego wnosi się zagadnienia kulturalno-polityczne i gospodarcze, działalności finansowej, sprawozdania z pracy wydziałów i oddziałów, z pracy komitetów wykonawczych rad niższego szczebla, podległych przedsiębiorstw i instytucji, zagadnienia dalszego umocnienia socjalistycznej praworządności, a także zagadnienia o charakterze organizacyjnym, jak dobór kadry, kontrola wykonania uchwał, zatwierdzenie planów pracy komitetów wykonawczych, stan pracy organizacyjno-masowej i inne zagadnienia.

Doświadczenie planowania pracy komitetów wykonawczych rad rejonowych delegatów ludu pracującego obwodu leningradzkiego w 1952 roku i w pierwszym półroczu 1953 roku daje wiele cennych przykładów.

Plan pracy Komitetu Wykonawczego Pryozierskiej Rady Rejonowej na IV kwartał 1952 r. przewidywał omówienie na posiedzeniach Komitetu Wykonawczego 31 zagadnień, z tego 17 gospodarczych i finansowych (o zakończeniu prac w polu w kółchozach im.

J. W. Stałina i im. S. M. Kirowa, o wykonaniu budżetu rejonu za 9 miesięcy 1952 r., o przygotowaniu kolchozów do zimowego utrzymania bydła, o wynikach wykonania planu rozwoju gospodarki narodowej rejonu w ciągu 9 miesięcy 1952 r. i inne), 10 zagadnień rozwoju kulturalnego, 4 zagadnienia organizacyjne.

Wśród zagadnień zawartych w planie pracy Komitetu Wykonawczego Ojałskiej Rady Rejonowej wniesionych na posiedzenia były np. następujące: o pracy krasnoborskiej międzykolchozowej elektrowni wodnej, o organizacji pracy w kolchozie Pionier, o stanie pracy i kontroli wykonywania uchwał w Terweniczewskiej Radzie Wiejskiej. W planie Komitetu Wykonawczego Tosnieńskiej Rady Rejonowej były dalsze zagadnienia: o przestrzeganiu statutu artelu rolnego w kolchozie „Silna Droga“, o kierowaniu kolchozami przez Szaplińską i Lubańską Radę Miejską, o stanie i sposobach polepszenia ochrony zdrowia w rejonie i inne.

Zasługuje również na większą uwagę praktyczne doświadczenie planowania posiedzeń komitetów wykonawczych miejskich rad delegatów ludu pracującego. Plan pracy Komitetu Wykonawczego Miejskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego w Wołodzie na IV kwartał 1951 r. przewidywał omówienie na 10 posiedzeniach Komitetu Wykonawczego 33 zagadnień, w tym 19 gospodarczych i finansowych (wyniki wykonania narodowego planu gospodarczego w ciągu 9 miesięcy 1951 roku, wykonanie budżetu miasta w ciągu 9 miesięcy 1951 roku, projekt narodowego planu gospodarczego na 1952 rok i inne), 9 socjalno-kulturalnych (przygotowanie domów dziecka i ogródków dziecięcych do pracy w warunkach zimowych, sprawozdanie wydziału kulturalno-oświatowego z wykonania uchwały rady miejskiej „O stanie i sposobach poprawiania pracy instytucji kulturalno-oświatowych miasta“ i inne), 5 organizacyjnych (praca dwóch społecznych komisji współdziałania w zakresie eksploatacji funduszu mieszkaniowego przy zarządach domów, rozpatrywanie skarg i zażaleń przez instytucje miejskiej gospodarki komunalnej i inne).

Wyliczone przykłady planowania pracy komitetów wykonawczych rejonowych i miejskich rad delegatów ludu pracującego świadczą o zwracaniu szczególnej uwagi na układanie planów. Plany posiedzeń komitetów wykonawczych zawierają aktualne, konkretne zagadnienia gospodarcze i kulturalne, a także zagadnienia o charakterze organizacyjnym.

Są i braki w planowaniu posiedzeń komitetów wykonawczych niektórych rejonowych i miejskich rad delegatów ludu pracującego wpływające ujemnie na ich pracę. Poszczególne komitety wykonawcze mało wnoszą na swe posiedzenia zagadnień rozwoju

kulturalnego (praca szkół, ogródków dziecięcych, domów dziecka, klubów, domów kultury, teatrów, kin itd.). Komitet Wykonawczy Sosnowskiej Rady Rejonowej Delegatów Ludu Pracującego obwodu leningradzkiego w planach pracy na III i IV kwartał 1952 r. przewidywał wniesienie na posiedzenie komitetu wykonawczego 63 zagadnień, z których tylko 4 były specjalnie poświęcone rozwojowi kulturalnemu.

Z 33 zagadnień umieszczonych w planie pracy Komitetu Wykonawczego Łomonosowskiej Rady Rejonowej Delegatów Ludu Pracującego obwodu leningradzkiego na IV kwartał 1952 roku tylko 3 poświęcone były rozwojowi kulturalnemu.

Istotnym brakiem w planowaniu pracy komitetów wykonawczych niektórych rejonowych i miejskich rad delegatów ludu pracującego jest pomijanie w planach spraw organizacyjnych (dobór i wychowanie kadr, kontrola wykonania, organizacyjno-masowa praca i inne).

Nie wnosi się na posiedzenia niektórych komitetów wykonawczych takich spraw, jak stan pracy w zakresie przyjmowania i rozpatrywania zażaleń i podań mas pracujących. Posiedzenia niektórych komitetów wykonawczych przeciążone są bardzo wielką ilością spraw. Na przykład Komitet Wykonawczy Smolniańskiej Rady Rejonowej m. Leningradu na posiedzeniu 12 lutego 1953 r. rozpatrzył 37 spraw. Przeciążenie posiedzeń często tłumaczy się wniesieniem na porządek dzienny nieistotnych zagadnień, a niejednokrotnie też stawianiem jednych i tych samych zagadnień. Przeciążenie posiedzeń komitetów wykonawczych prowadzi do niskiego poziomu dyskusji nad podstawowymi zagadnieniami i do bardzo dużej straty czasu z uszczerbkiem roboty organizacyjnej.

Planowanie pracy organizacyjno-masowej

Do tej części planów komitetów wykonawczych, w której przewiduje się przeprowadzenie prac organizacyjno-masowych, włącza się takie zamierzenia, jak narady delegatów, narady przewodniczących stałych komisji rad, kierowników wydziałów i oddziałów komitetów wykonawczych, przewodniczących i sekretarzy rad wiejskich i osiedlowych, przewodniczących kołchozów, seminaria pracowników, narady przewodniczących komitetów ulicznych, społecznych komisji współdziałania w eksploatacji funduszu mieszkaniowego, komitetów rodzicielskich w szkołach i przedszkolach, narady przodowników produkcji przemysłowej i rolnej, zebrania pracow-

ników aparatu komitetów wykonawczych, ich wydziałów i oddziałów itd. stosownie do warunków danego rejonu czy miasta.

Komitet Wykonawczy Smolnińskiej Rady Rejonowej Delegatów Ludu Pracującego Leningradu w planie pracy na I kwartał 1953 r. wśród wielu prac organizacyjno-masowych przewidywał upowszechnienie krytycznych uwag, wniosków i dyrektyw wyborców, zorganizowanie narady delegatów rady rejonowej w sprawie ich pracy w okręgach wyborczych i inne.

Komitet Wykonawczy Mgińskiej Rady Rejonowej w 1952 r. wśród innych form pracy organizacyjno-masowej zorganizował rejonowe zebranie przodowników gospodarki rolnej na temat współpracy radzieckiej nauki agrobiologicznej z produkcją kołchozową. Komitet Wykonawczy Łomonosowskiej Rady Rejonowej przeprowadził naradę przewodniczących rad wiejskich łącznie z kierownikami wydziałów komitetów wykonawczych na temat wyników socjalistycznego współzawodnictwa wiejskich rad w IV kwartale 1951 r. i organizacji socjalistycznego współzawodnictwa rad wiejskich w 1952 roku oraz naradę w sprawie przygotowań i przeprowadzenia sesji rad wiejskich itd.

W niektórych komitetach wykonawczych są jednak i braki w planowaniu pracy organizacyjno-masowej.

Niektóre komitety wykonawcze, np. Tosnieńskiej i Oredeskiej Rady Rejonowej, nie podają, jakie sprawy postanowiono omówić na tej czy innej naradzie. Niekiedy planują się organizacyjno-masowe prace bez należytego związku z zagadnieniami, które według planu wnosi się na posiedzenia komitetu wykonawczego. Doprowadza to do dublowania omawiania zagadnień. Np. Komitet Wykonawczy Roszczyńskiej Rady Rejonowej zaplanował na posiedzenie 21 maja 1952 r. omówienie przebiegu prac polowych w kołchozach rejonu. Plan przewidywał wezwanie na to posiedzenie wszystkich przewodniczących rad wiejskich i przewodniczących wszystkich kołchozów rejonu. W tym samym planie wyznaczono na 26 maja naradę przewodniczących rad wiejskich i przewodniczących kołchozów na ten sam temat o siewie wiosennym.

Komitety wykonawcze niektórych rad rejonowych niesłusznie przewidują w planach zwołanie sesji wiejskich rad delegatów ludu pracującego. Komitety wykonawcze rad rejonowych stale śledzą przestrzeganie ustalonych terminów zwołania sesji wiejskich rad delegatów ludu pracującego, dają wskazania co do ich przygotowania i przeprowadzenia, ale nie powinny planować przeprowadzenia sesji, ponieważ konstytucje związkowych i autonomicznych republik nakładają obowiązek zwołania sesji rad wiejskich na przewodniczących rad wiejskich.

Układanie planu pracy

Celowość, kompletność i konkretność planów pracy komitetów wykonawczych rad rejonowych i miejskich zależy od zwrócenia uwagi na ich ułożenie i zatwierdzenie.

Plan należy zatwierdzić na 2 lub 3 tygodnie przed nowym kwartałem, żeby zapewnić dostateczny czas na przygotowanie włączonych do niego zamierzeń. Opóźnienie w opracowaniu i zatwierdzeniu planu na nowy kwartał nieuchronnie doprowadza do podważenia zasady planowości w pracy.

Do takiego opóźnienia dopuścił na przykład Komitet Wykonawczy Roszczyńskiej Rady Rejonowej, który zatwierdził plan pracy na III kwartał 1952 roku dopiero 16 lipca. Jako dodatni przykład można natomiast przytoczyć doświadczenie Komitetu Wykonawczego Rady Miejskiej miasta Pietrokrepeś obwodu leninградzkiego. Plan pracy Komitetu Wykonawczego na III kwartał 1952 r. był zatwierdzony 18 czerwca, a plan na IV kwartał — 17 września.

Jednym z ważniejszych warunków decydujących o życiowości i konkretności planów pracy jest wciągnięcie do ich układania delegatów rady, stałych komisji, aktywu rady terenowej. Projekt planu pracy powinien być szeroko omawiany przed zatwierdzeniem na zwołanych przez komitet wykonawczy naradach delegatów, kierowników masowych organizacji, na posiedzeniach stałych komisji rady z udziałem specjalistów różnych gałęzi gospodarki i kultury. Komitety wykonawcze stosują różne organizacyjne formy szerokiego omawiania projektów planów odpowiednio do konkretnych warunków swej pracy.

W trakcie omawiania projektu planu pracy przez masowe organizacje i aktyw rady jest on uzupełniany nowymi zagadnieniami, precyzuje się, doskonalą się. Uzupełniony i sprecyzowany projekt planu pracy przedstawia się komitetowi wykonawczemu do zatwierdzenia. Na posiedzenie komitetu wykonawczego, na którym omawia się i zatwierdza plan jego pracy, zaprasza się kierowników wszystkich wydziałów i oddziałów komitetu wykonawczego oraz przewodniczących stałych komisji rady. Projekt planu na kilka dni przed posiedzeniem komitetu wykonawczego należy rozesłać wszystkim uczestnikom posiedzenia. Zdaniem moim celowe jest też wniesienie na radę sprawy zatwierdzenia pierwszej części planu pracy komitetu wykonawczego, w której przewiduje się zwołanie sesji rady rejonowej lub miejskiej.

Planowość pracy — to znaczy nie tylko układać i zatwierdzać dobry plan, ale też faktycznie budować pracę na podstawie planu, systematycznie, codziennie zapewniać planowość w całej robocie. Po ułożeniu i zatwierdzeniu planu zadaniem komitetu wykonawczego jest zorganizowanie wykonania planu i ustalenie systematycznej kontroli wykonania.

W czasie wykonywania zatwierdzonego planu pracy nierzadko wynikają nowe, nieprzewidziane w nim zagadnienia. Dlatego w czasie wykonywania plan może ulegać zmianom i uzupełnieniom dyktowanym powstającymi potrzebami.

Zarówno w czasie układania planu pracy, jak i w czasie jego realizacji i kontroli wykonania bardzo ważne znaczenie ma włączenie stałych komisji, delegatów, specjalistów różnych gałęzi gospodarki i kultury, aktywu. Bardzo wielkie znaczenie ma w szczególności włączenie delegatów, stałych komisji i aktywu do przygotowania zagadnień stawianych na sesji terenowych rad i na posiedzeniach komitetów wykonawczych.

W 1952 roku stałe komisje rejonowych rad delegatów ludu pracującego m. Leningradu brały udział w przygotowaniu 219 zagadnień na sesje rad rejonowych i 740 zagadnień na posiedzenia komitetów wykonawczych tych rad. W przygotowaniu do sesji rad rejonowych m. Leningradu brało udział w 1952 r. ponad 9.000 delegatów i ponad 3.500 aktywistów. Przyciągnięcie mas pracujących jest bardzo ważnym środkiem przyczyniającym się do starannego przygotowania zagadnień przedstawianych na sesjach rad, na posiedzeniach komitetów wykonawczych, do słusznego ich rozwiązywania, do powodzenia we wprowadzeniu w życie podjętych uchwał i do kontroli ich wykonania.

Pomoc komitetów rad wyższych stopni w układaniu planów

Nieodzownym warunkiem zapewnienia planowości w pracy komitetów wykonawczych rejonowych i miejskich rad delegatów ludu pracującego jest systematyczne kierowanie nimi przez właściwe organa władzy państwowej.

Rejonowe i miejskie rady delegatów ludu pracującego kierując całą pracą wybranych przez siebie komitetów wykonawczych kierują w szczególności planowaniem ich pracy. Komitety wykonawcze składają okresowe sprawozdania przed radami delegatów ludu pracującego, które je wybrały; sprawozdania te obejmować powinny w szczególności sprawy terminowości i jakości układanych planów pracy i ich faktycznego wykonania. Rada delegatów ludu pracującego oceniając sprawozdanie z pracy wybranego przez

nią komitetu wykonawczego wśród szeregu różnych zagadnień organizacji jego pracy poddaje również ocenie jakość planów pracy i ich wykonanie, ujawnia przyczyny braków w planowaniu pracy i daje komitetowi wykonawczemu wskazówki co do sposobów ich usunięcia.

Znaczne obowiązki w zakresie kierowania planowaniem pracy komitetów wykonawczych rejonowych i miejskich rad delegatów ludu pracującego spoczywają również na organach władzy państwowej wyższego szczebla, bezpośrednio kierujących ich pracą. Kierowanie planowaniem pracy przybiera różne formy organizacyjne. Jedną z nich jest systematyczna kontrola jakości planów pracy rejonowych i miejskich komitetów wykonawczych rad delegatów ludu pracującego. Projekty planów pracy ułożone przez komitety wykonawcze rad rejonowych miasta Leningradu przedstawia się wydziałowi organizacyjno-instruktorskiemu komitetu wykonawczego rady miejskiej, gdzie projekty planów poddaje się wstępnemu sprawdzeniu. W razie ujawnienia braków w projekcie planu udziela się komitetowi wykonawczemu rady rejonowej niezbędnych wskazówek, które komitet uwzględnia przed przedstawieniem projektu do zatwierdzenia. Plany pracy zatwierdzone przez komitety wykonawcze rad rejonowych delegatów ludu pracującego przedstawiane są w wydziale organizacyjno-instruktorskim komitetu wykonawczego miejskiej rady, który znowu sprawdza jakość planów.

Po zatwierdzeniu planów pracy jeden egzemplarz komitety wykonawcze rad rejonowych i miejskich przesyłają do komitetu wykonawczego obwodowej rady delegatów ludu pracującego. Plany te idą do wydziału organizacyjno-instruktorskiego i są sprawdzane przez właściwych instruktorów wydziału, którzy podają krótkie opinie o jakości planów. Instruktor zgłasza ujawnione braki kierownikowi wydziału organizacyjno-instruktorskiego. Komitet wykonawczy rady obwodowej kieruje wówczas do przewodniczącego właściwego komitetu wykonawczego niższego szczebla pismo z konkretnym wskazaniem braków ujawnionych w planie i propozycji sposobu ich usunięcia.

Stała kontrola jakości planów zatwierdzonych przez komitety wykonawcze rad rejonowych i miejskich jest skutecznym sposobem usunięcia w porę braków w planach pracy. Na przykład w planie na I kwartał 1952 roku Komitet Wykonawczy Rady Rejonowej Delegatów Ludu Pracującego w Winnicy niedostatecznie opracował sprawę przygotowania do wiosennego siewu. Prócz tego planując przeprowadzenie seminariów przewodniczących i sekre-

tarzy rad wiejskich Komitet Wykonawczy nie podał w planie tematyki seminariów. W toku sprawdzania planu przez wydział organizacyjno-instruktorski Komitetu Wykonawczego Rady Obwodowej braki ujawniono, a przewodniczącemu Komitetu Wykonawczego Rady Rejonowej w Winnicy udzielono odpowiednich wskazówek.

Wskazówki komitetu wykonawczego rady obwodowej dotyczące planów pracy komitetów wykonawczych rad rejonowych i miejskich pomagają im nie tylko poprawić te plany, co do których udzielono wskazówek, ale i stanowią wskazówkę przy układaniu następnych planów pracy.

Planowość w pracy komitetów wykonawczych rad rejonowych i miejskich jest zapewniona również dzięki stałej kontroli wykonania planów pracy przez wykonawcze i zarządzające organy władzy państwowej wyższego stopnia. Kontrolę tę realizuje się różnymi drogami. W praktyce Komitetu Wykonawczego Miejskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego w Leningradzie i Komitetu Wykonawczego Obwodowej Rady Delegatów Ludu Pracującego w Leningradzie realizuje się ją drogą wizytacji komitetów wykonawczych niższego szczebla, drogą badania całości pracy komitetów wykonawczych niższego szczebla, przez sprawdzanie przez wydziały instruktorskie protokołów sesji rad rejonowych i miejskich oraz protokołów posiedzeń komitetów wykonawczych.

Kontrola wykonania planów umożliwia stwierdzenie, czy komitet wykonawczy rady rejonowej i miejskiej pracuje według zatwierdzonego przez niego samego planu, czy też praca jego odbiega od planu i jest faktycznie bezplanowa. W razie ujawnienia istotnych odchyień pracy tego lub innego komitetu wykonawczego rady rejonowej czy miejskiej od planu komitet wykonawczy rady wyższego szczebla powinien zbadać przyczyny i podjąć kroki zapewniające planowość w pracy komitetu wykonawczego szczebla niższego.

Wielką rolę w usprawnieniu planowania pracy przez komitety wykonawcze rad rejonowych i miejskich odgrywa układanie przeglądów z planów pracy. Przeglądy przygotowują pracownicy wydziałów organizacyjno-instruktorskich komitetów wykonawczych rad obwodowych i w nich wykazują jakość planów, pokazują dobre przykłady i braki planów. Oceny planów rozsyła się do komitetów wykonawczych rejonowych i miejskich rad delegatów ludu pracującego. Oceny te są sposobem wymiany dobrych doświadczeń, a także sposobem usuwania braków i zapobiegania ich powstawaniu.

Opracowuje się również oceny protokołów sesji rad rejonowych i miejskich i posiedzeń ich komitetów wykonawczych. Przy ocenie bierze się pod uwagę zgodność porządku obrad sesji i posiedzeń komitetów wykonawczych z planami pracy i zwraca się uwagę na niestawianie na sesji rady lub na posiedzeniu komitetu wykonawczego spraw przewidzianych w planach.

Przy omawianiu na posiedzeniach organów wyższego szczebla sprawozdań z pracy komitetów wykonawczych rad rejonowych i miejskich, na równi z innymi zagadnieniami ich pracy, omawia się również jakość układanych planów i ich faktyczne wykonanie. Odpowiednie wnioski i wytyczne znajdują przy tym odbicie w uchwałach o sprawozdaniach komitetów wykonawczych.

Wielką rolę w usprawnieniu planowania pracy komitetów wykonawczych terenowych rad odgrywają seminaria przewodniczących i sekretarzy komitetów wykonawczych. Do planu seminariów w rzędzie innych tematów radzieckiego budownictwa jako zasadę włącza się zagadnienie planowania pracy.

Niemniej ważne znaczenie przy planowaniu pracy komitetów wykonawczych rad rejonowych i miejskich ma przesłanie im w odpowiednim czasie zatwierdzonych planów pracy organów wykonawczych i zarządzających szczebla wyższego.

Zaznajomienie komitetów wykonawczych niższego szczebla z tymi planami pomaga tym komitetom w prawidłowym układaniu planów ich pracy.

Prawidłowe planowanie pracy terenowych organów władzy państwowej, szerokie wciągnięcie mas pracujących, wysoki poziom organizacyjnego kierowania stanowią konieczne warunki powodzenia w działalności we wszystkich dziedzinach budownictwa komunistycznego.
